

לז"נ

האי עיר וקדיש דנחית משמיא רבינו קדוש ישראל ותפארתו

מֶרֶן אֲדָמוֹר־מִגֹּר הבית ישראל זצוקללה"ה

אשר באשו בערו הלבבות ולאור קדושתו
ממשיכים אנו ובנינו ללכת עד עצם היום הזה
גדול מרבן שמו, הוא הגבר הקים על, אשר הקים עולה של מלכות שמים
בימים נוראים של שבר וחורבן אחר ההשמדה שפקדה את עמנו באירופה
ימים של בלבול הדעת ומבוכת הנפש, ימים של אזלת יד ויאוש,
ואז זרח אורו הגדול של רבינו ובקעו קרני הודו, עמד על המשמר
והדריך את עם ה' במסירת נפש עילאית, שלא נמצא לה אח וריע
מצודתו פרושה היתה על ארבע קצוות תבל, ועמל לחדש ולטפח
בטהרה וקדושה את בנינו של כל עולם התורה והחסידות
המתחדש. אין ספק כי דורנו נבנה לרגליו של הבית ישראל,
וכל חוסנו ויכולת עמידתו של דור זה בא מכח
מסירות נפשו והפקרתו העצמית של אותו צדיק נשגב

ואלו מדברות קדשו אשר נשא לפני עדתו (בש"ק משפטים-שקלים תשכ"א):

פרשת השומרים נדרשה בספרים בדרך רמז על עבודת השי"ת, שהיא שליחות האדם בעולמו.

כי יתן איש - הוא השי"ת שנקרא איש, כדכתיב ה' איש מלחמה. **אל רעהו** - אלו בני" שנקראו רעים למקום, כדכתיב: למען אחי ורעי וגו'. **וגונב מבית האיש** - הגנב הוא היצה"ר שנקרא גנב, שגונב נפשות. וענין השבועה שנשבע השומר, כדכתיב **ונקרב בעל הבית** וגו', הוא רמז על שבועת הר סיני, שכל אחד מושבע ועומד מהר סיני. יש שומר חנם ויש שומר שכר, ושומר חנם הוא במדרגה גבוהה יותר, שאינו עושה לשם שכר, ומ"מ גם שומר שכר יש לו כוח משבועתו שהושבע מהר סיני, כדכתיב בשו"ש: **שבועת ה' תהיה בין שניהם**, שבועת ה' זו שבועת הר סיני. ומכוח השבועה יכול להתגבר על היצר.

והנה בגמ' (ב"מ ג' ע"א) הקשו, **מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע**, שלכאורה היה לנו לפוטרו, מאחר שהודה במקצת ולא כפר בכל התביעה. ותירצו בגמ', **האי בכליה בעי דנכפריה, והא דלא כפריה משום שאין אדם מעיז פניו בפני בע"ח**. והרמז בזה, שהיצה"ר הוא המסית לאדם לכפור ח"ו, אמנם כנגדו ניתן לבני" הכוח שאין אדם **מעיז פניו בפני בעל חובו** זה הקב"ה, ועי"ז יכולים להתגבר ולשוב להשי"ת. ובהמשך בגמ' א', **והאי בכליה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי אישתמוטי הוא דמשתמיט מיניה סבר עד דהו לי זוזא ופרענא ליה**, היינו, שבאמת האדם רוצה להודות ולהתוודות לפני השי"ת, רק שהיצ"ר מסיתו שישתמט וידחה דהוי לי זוזא ופרענא, כעין כשאפנה אשנה. ומסיים בגמ', **ואמר רחמנא רמי שבועה עליה כי היכי דלודי ליה בכליה**, שבועה זו היא השבועה שמושבע ועומד מהר סיני, ומכוחה יש לבני" הכוח שיוכלו להודות ולהתגבר על פיתוי היצר עכדה"ק.

עלה בסערה השמימה ביום ב' אדר ה'תשל"ז
זכותו יגן עלינו אכיה"ר